

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18585/2022
17.04.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Биљана Бранковић, адвокат из ..., против туженог ЈКП "НАИССУС" са седиштем у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1897/22 од 16.06.2022. године, у седници одржаној 17.04.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1897/22 од 16.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 8760/2020 од 27.01.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете из догађаја од 10.09.2016. године исплати износ од 900.000,00 динара, са законском затезном каматом од 27.01.2022. године до исплате и износ од 33.280,00 динара на име трошкова обезбеђења доказа, са законском затезном каматом од 27.01.2022. године до исплате, док је одбијен, као неоснован тужбени захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на износ од 900.000,00 динара, почев од 09.11.2016. године, као и тужбени захтев ради исплате законске затезне камате на износ од 33.280,00 динара, почев од дана подношења тужбе. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 267.900,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1897/22 од 16.06.2022. године, одбијена је, као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке за накнаду материјалне штете до висине од 329.100,00 динара, са законском затезном каматом од 27.01.2022. године до исплате, за износ од 33.280,00 динара на име трошкова обезбеђења доказа и у ставу другом изреке, којим је одбијен тужбени захтев за исплату законске затезне камате на износ од 900.000,00 динара почев од 09.11.2016. године. У преосталом делу става првог и другог, као и у ставу трећем изреке, првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен, као неоснован тужбени

захтев тужиоца да му тужени исплати већи износ од 329.100,00 динара на име накнаде материјалне штете а до износа досуђеног првостепеном пресудом од 900.000,00 динара; обавезан је тужени да тужиоцу исплати законску затезну камату на износ од 33.280,00 динара, почев од 04.04.2017. године као дана подношења тужбе до датума досуђеног по првостепеној пресуди 27.01.2022. године; обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 172.200,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 36.860,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20) и утврдио да је ревизија тужиоца неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, 10.09.2016. године дошло је до пуцања главне водоводне цеви, услед чега је дошло до изливања воде и поплаве стамбеног објекта тужиоца. У поступку за обезбеђење доказа извршено је вештачење од стране судског вештака грађевинске струке и утврђено да вредност радова које треба извести ради отклањања штетних последица, не рачунајући стан бр. .. и гарсоњеру у подруму, износи 453.948,00 динара, док вредност радова за штету од будућих хаварија износи 571.000,00 динара (радове које би требало предузети на заштити комплетне парцеле са објектима од будућих хаварија), што све укупно износи 1.024.948,00 динара. Осигуравач "Триглав осигурање" а.д.о. проценио је насталу материјалну штету у износу од 124.948,00 динара, који је исплаћен тужиоцу. Тужилац тужбом тражи да се обавезе тужени да му исплати износ од 900.000,00 динара на име потпуне накнаде штете, као и трошкове поступка обезбеђења доказа у износу од 33.280,00 динара.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, применом члана 154, 189. и 277. Закона о облигационим односима, обавезао туженог да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ од 900.000,00 динара и на име трошкова поступка обезбеђења доказа износ од 33.280,00 динара, са каматом, јер је сматрао да је тужени, као јавно комунално предузеће, које између осталог одржава водоводну мрежу, одговоран за материјалну штету на објекту тужиоца, која је настала као последица пуцања главне водоводне цеви, као и да тужилац има право на трошкове отклањања штете.

Другостепени суд је, одлучујући о жалбама странака делимично потврдио првостепену пресуду, а делимично преиначио у делу у коме је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати износ преко износа од 329.100,00 динара до износа од 900.000,00 динара (за износ од 570.900,00 динара) са каматом, тако што је захтев тужиоца за тај износ одбио, као неоснован, са образложењем да се ради о радовима које би требало предузети на заштити комплетне парцеле са објектима од будућих хаварија, односно да се ради о будућој штети и да би досуђивањем накнаде на

име будуће штете, материјална ситуација тужиоца била доведена у повољније стање од оног насталог пре штетног догађаја, а да имовина тужиоца у време пресуђења није умањена за износ тражене будуће штете, применом члана 190. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног суда, неосновани су наводи ревизије да је другостепени суд у делу у коме је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца за накнаду будуће штете погрешно применио материјално право.

Наиме, будућа штета има основ у члану 188. Закона о облигационим односима (смрт, телесна повреда, оштећење здравља), у члану 194. Закона о облигационим односима (изгубљено издржавање), у члану 195. Закона о облигационим односима (телесна повреда и нарушено здравље), у члану 203. Закона о облигационим односима (кад суд на захтев оштећеног може досудити накнаду и за будућу нематеријалну штету ако је по редовном току извесно да ће она трајати и у будућности), а што није случај у овој правној ствари, с обзиром да тужилац потражује и накнаду материјалне штете у висини вредности радова за заштиту од будућих хаварија (реч је о радовима које би требало предузети на заштити комплетне парцеле са објектима од будућих хаварија). Стога је због непостојања правног основа за наведено потраживање неоснован овај део тужбеног захтева тужиоца. С обзиром на напред наведено, то су наводи ревизије о погрешној примени материјалног права неосновани.

Са напред наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић